

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการพิจารณาเปรียบเทียบความสำคัญของตัวแปรในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนคณิตศาสตร์แบบใหม่ และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แบบใหม่มีรายละเอียดดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนเชิงคณิตของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงรายละเอียด ไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบข้อมูลเชิงคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คัวบ่ง ประ瘴ก	กลุ่มทดลอง					กลุ่มควบคุม					r_{XY}	$\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	%
	N ₁	\bar{x}_1	SD ₁	$S\bar{x}_1$	N ₂	\bar{x}_2	SD ₂	$S\bar{x}_2$					
กลุ่ม 1	28	16.39	4.73	0.91	28	15.46	4.22	0.81	0.35	1.14	0.82		
กลุ่ม 2	24	20.67	3.20	0.67	24	19.96	3.78	0.79	0.35	0.97	0.73		
กลุ่ม 3	34	17.15	3.81	0.60	34	14.03	4.99	0.87	0.58	0.89	3.51		

ที่ระดับความนัยสำคัญ .05

คูณ 1-a = 2.00 คั่งนัยสำคัญเชิงคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

คูณ 2-a = 2.01 คั่งนัยสำคัญเชิงคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

¹⁴
 $t = 1.96$ ตั้งนี้มีค่าสถิติเชิงคณิตของคะแนนความสำราญในการแก้ปัญหา
 กิจกារส่วนของกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญ
 สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวโน้มกับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์
 แนวโน้มของกลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 2 มีความสามารถในการ
 แก้ปัญหาคณิตศาสตร์โดยแยกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 3 นักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์
 แนวโน้มความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ก่อนวันนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวโน้ม
 เพื่อให้เห็นรายละเอียดของความแตกต่างในความความสำราญในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
 ระหว่างกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุมบูรณาจักร จึงไก่กลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 3 มาทดสอบ
 ความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างมีค่าสถิติเชิงคณิตของปัจจัย และแยกกันนิค
 ของแนวความคิดรวบยอด (concept)

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมีค่าสถิติเชิงคณิตของคะแนนความสำราญ
 ใน การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มทดสอบ และกลุ่มควบคุม แยกตามชั้นปัจจุบัน ผลการ
 วิเคราะห์หนังสือ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบมีค่าสถิติเชิงคณิตของคะแนนความสำราญในการทำวิชาการ
 ใน การแก้ปัญหาระหว่างกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	SD	$t_{\bar{X}}$	t_{XY}	$t_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	s
กลุ่มทดสอบ	34	5.18	1.32	0.43		0.37	0.30
กลุ่มควบคุม	34	4.79	1.24	0.22			1.30

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $t = 1.96$

คั้งนี้มีชื่อว่าเมื่อเขียนแบบนี้แล้วก็ต้องคำนึงถึงความสามารถในการหาวิธีการในการแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมากที่สุดกันอย่างไรให้มีนัยสำคัญ

หมายความว่าบ้านักเรียนที่ได้รับเกณฑ์ทางการศึกษาแนวใหม่และบ้านักเรียนที่ไม่ได้รับเกณฑ์ทางการศึกษามีความต่างกันในความสามารถในการแก้ปัญหาไม่แพ้กันอย่างมาก

ตารางที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบมีชื่อว่าเมื่อเขียนแบบนี้แล้วก็ต้องคำนึงถึงความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	X̄	SD	S _{X̄}	r _{XY}	C _{X̄₁-X̄₂}	s
กลุ่มทดลอง	24	4.97	1.48	0.26	0.54	0.37	3.19 *
กลุ่มควบคุม	34	3.79	2.06	0.36			

$$\text{ที่ระดับความมีนัยสำคัญ } .05 \quad z = 1.96$$

คั้งนี้มีชื่อว่าเมื่อเขียนแบบนี้แล้วก็ต้องคำนึงถึงความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมากที่สุดกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าบ้านักเรียนที่ได้รับเกณฑ์ทางการศึกษาแนวใหม่มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหานี้มากกว่าบ้านักเรียนที่ไม่ได้รับเกณฑ์ทางการศึกษาแนวใหม่

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการคำนวณ
หลักคณิตของระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	SD	$\frac{\sigma}{\bar{X}}$	r_{XY}	$t_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	*
กลุ่มทดลอง	34	7.00	1.98	0.35		0.36	0.61
กลุ่มควบคุม	34	5.44	3.17	0.55			2.56 *

ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .05 $z = 1.96$

กังนัมมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการคำนวณหลักคณิตของ
และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลลัพธ์ว่าบ้านเดียวที่เรียนเก็งเข้าสู่ในมีความสามารถในการคำนวณหลักคณิตมากกว่า
บ้านเดียวที่ไม่ได้เรียนเก็งเข้าสู่มากกว่า

สรุปผลจากการที่ 4 – 6 ให้ว่าบ้านเดียวที่เรียนเก็งเข้าสู่มีความสามารถ
ในการวิเคราะห์ปัญหา และการคำนวณหลักคณิตมากกว่าบ้านเดียวที่ไม่ได้เรียนเก็งเข้าสู่มีความสามารถ
ส่วนความสามารถในการหาวิธีการในการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

๙. การเปรียบเทียบมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยหลักคณิต
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แยกตามชนิดของแนวความคิดรวบยอด (concept)
และการวิเคราะห์ที่มีค่านี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบมัธยเมดีและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์
ระหว่างกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุม

คัวอิร่างประชากร	N	\bar{X}	SD	$S_{\bar{X}}$	r_{XY}	$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$
กลุ่มทดสอบ	34	3.88	0.96	0.17	0.37	0.28 1.25
กลุ่มควบคุม	34	3.53	1.45	0.25		

ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .05 $Z = 1.96$

คังนี้มัธยเมดีและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์นักเรียนของกลุ่มทดสอบและ
กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มั่นคงสำคัญ

แสดงว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่
มีความสามารถในการทำโจทย์นักเรียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบมัธยเมดีและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์
เก็บไว้กับการหาว่าเห็นด้วยหรือเห็นไม่เห็นด้วย ระหว่างกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุม

คัวอิร่างประชากร	N	\bar{X}	SD	$S_{\bar{X}}$	r_{XY}	$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$
กลุ่มทดสอบ	34	3.03	0.85	0.15	0.36	0.25 2.24 *
กลุ่มควบคุม	34	2.47	1.29	0.22		

ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .05 $Z = 1.96$

คังนี้มัธยเมดีและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์เก็บไว้กับการหาว่าเห็นด้วย
หรือเห็นไม่เห็นด้วยของกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมั่นคงสำคัญ

แสดงว่าบ้านที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับการหาว่าเหลือเท่าไรค่าวันนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

**ตารางที่ 9 เปรียบเทียบมัธยมเลขพิเศษของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์
เกี่ยวกับการเปลี่ยนเทียบ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม**

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	SD	$S_{\bar{X}}$	r_{XY}	$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	z
กลุ่มทดลอง	34	4.15	1.88	0.33			
กลุ่มควบคุม	34	2.74	1.50	0.26	0.57	0.35	4.03 *

ที่ระดับความนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

ดังนั้นมัธยมเลขพิเศษของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับการเปลี่ยนเทียบ
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าบ้านที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับ
การเปลี่ยนเทียบค่าวันนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

**ตารางที่ 10 เปรียบเทียบมัธยมเลขพิเศษแนวใหม่มีความสามารถในการทำโจทย์
เกี่ยวกับการหาตัวหารของจำนวนเต็มอีกเท่าไร ระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มตัวอย่าง**

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	SD	$S_{\bar{X}}$	r_{XY}	$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	z
กลุ่มทดลอง	34	4.21	1.57	0.27			
กลุ่มควบคุม	34	3.65	1.22	0.21	0.39	0.31	1.81

ที่ระดับความนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

แสดงว่ามีความเชื่อมโยงของคะแนนความสามารถในการทำใจให้เกี่ยวกับการหัวใจ.
หมายเพิ่มอีกเท่าไรระหว่างกตุณฑล และกตุณความคุณแยกต่างกันอย่างไรนัยสำคัญ
นั้นคือนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่
มีความสามารถในการทำใจให้เกี่ยวกับการหัวใจเพิ่มอีกเท่าไรไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบมัชชีมิลเลชัคซิลของคะแนนความสามารถในการทำใจให้เกี่ยวกับการหัวใจของ ศษ ระดับ ระหว่างกตุณฑล และกตุณความคุณ

3

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{x}	SD	$S\bar{x}$	r_{XY}	$t_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$	s
กตุณฑล	34	2.00	0.64	0.11	0.23	0.22	1.59
กตุณความคุณ	34	1.65	1.16	0.20			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $\alpha = 1.96$

แสดงว่ามีความเชื่อมโยงของคะแนนความสามารถในการทำใจให้เกี่ยวกับ ศษ ระดับระหว่าง กตุณฑล และ กตุณความคุณแยกต่างกันอย่างไรนัยสำคัญ

นั้นคือนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ นักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ มีความสามารถในการทำใจให้เกี่ยวกับ ศษ ระดับไม่แตกต่างกัน

จากการที่ 7 ~ 11 สูงไปกว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถ ในการทำใจให้เกี่ยวกับการหัวใจเดือดร้า และใจให้เกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้กับนักเรียน ที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ ส่วนใจให้เกี่ยวกับ ใจให้เกี่ยวกับการหัวใจเพิ่ม และใจให้เกี่ยวกับ ศษ ระดับนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการทำใจไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมัชชินิเชคกิข้องคํะແນนຄວາມສາມາດในการแก้ปัญหาระหว่างกัญชาลອງແລກກົມຄະຫຼາມ ແພກຄາມເໜີ ແລ້ວຮາຍລະເອີບໄວ້ໃນຄາງທີ 12, 13

ຄາງທີ 12 ເປົ້ນມັນມັດມືເຈົ້າມີຫຼາຍອີງຄວາມສາມາດໃນກາງແກ້ປັບປຸງກົມຄະຫຼາມກົມຄະຫຼາມ

ຫັວດບ່ານ ປະຈາກກາ	ອົດສູນທົກສອງ				ກົມຄວນຄູມ				F	r_{XY}	t	
	N_1	\bar{X}_1	SD_1	$C\bar{X}_1$	N_2	\bar{X}_2	SD_2	$C\bar{X}_2$				
ຄູ່ທີ 1	18	16.39	5.08	1.23	18	16.78	4.38	1.06	1.35	0.49	1.42	0.28
ຄູ່ທີ 2	14	19.86	3.64	1.01	14	20.79	2.98	0.83	1.49	0.55	1.09	0.85
ຄູ່ທີ 3	8	16.25	3.83	1.07	8	17.63	4.92	1.86	1.65	0.65	1.63	0.85

ผลກາງທົກສອນຄວາມແປປປວນ (f) ປຽກງວ່າໄມ້ມີບັນຫາກົມຄະຫຼາມທີ່ໃຫຍ້ການມີມັນສໍາຄັນ
.05 ພົກ

ທີ່ໃຫຍ້ການມີມັນສໍາຄັນ .05

ກູ່ທີ 1 $t = 2.03$ ແສດງວ່າມັດມືເຈົ້າມີຫຼາຍອີງຄວາມສາມາດໃນກາງແກ້ປັບປຸງຫາ
ພິດຄາສົກຮ້ອງກົມຄະຫຼາມແລກກົມຄວນຄູມແຕກຕ່າງກັນຂອບໜາງ ໄມມີມັນສໍາຄັນ

ກູ່ທີ 2 $t = 2.06$ ແສດງວ່າມັດມືເຈົ້າມີຫຼາຍອີງຄວາມສາມາດໃນກາງແກ້ປັບປຸງຫາ
ພິດຄາສົກຮ້ອງກົມຄະຫຼາມແລກກົມຄວນຄູມແຕກຕ່າງກັນຂອບໜາງ ໄມມີມັນສໍາຄັນ

ກູ່ທີ 3 $t = 2.14$ ແສດງວ່າມັດມືເຈົ້າມີຫຼາຍອີງຄວາມສາມາດໃນກາງແກ້ປັບປຸງຫາ
ພິດຄາສົກຮ້ອງກົມຄະຫຼາມແລກກົມຄວນຄູມແຕກຕ່າງກັນຂອບໜາງ ໄມມີມັນສໍາຄັນ

ສຽງໄດ້ວ່ານັກເຮືອນຫຼື່ງທີ່ເຮືອນຄົດຄາສົກແນ່ໃໝ່ແລະນັກເຮືອນຫຼື່ງທີ່ໄໝໄດ້ເຮືອນຄົດ
ຄາສົກແນ່ໃໝ່ຂອງກົມຄະຫຼາມຂອບໜາງປະຈາກຮ້ອງສໍານຼຸມມີຄວາມສາມາດໃນກາງແກ້ປັບປຸງຫາພິດຄາສົກ
ມີແດນຕ່າງກັນ

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบมัชณิคเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนชายกับสุภาพสตรีและกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่าง ประชากร	กลุ่มเพศชาย			กลุ่มเพศหญิง			F	r_{XY}	$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s^2_{\bar{X}_1}}{N_1} + \frac{s^2_{\bar{X}_2}}{N_2}}}$			
	N	\bar{X}	SD	N	\bar{X}	SD						
หญิง 1	14	16.71	3.09	0.86	14	14.71	3.55	0.98	1.32	0.36	1.22	1.64
หญิง 2	13	20.23	2.99	0.86	13	20.46	3.74	1.08	1.56	0.51	1.19	0.19
หญิง 3	13	18.92	3.74	1.09	13	13.69	4.90	1.42	1.72	0.43	1.62	3.23*

ผลการทดสอบความแปรปรวน (F) ปรากฏว่าไม่มีนัยสำคัญที่ระดับทางมินบาร์คูณ 0.05 ทุกครั้ง

ที่ร่วมกันมีนัยสำคัญ 4.05

ญี่ปุ่นที่ 1 t = 2.06 แสดงว่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกลุ่มเด็กชายและกลุ่มเด็กหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ญี่ปุ่นที่ 2 t = 2.06 แสดงว่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกลุ่มเด็กชายและกลุ่มเด็กหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ญี่ปุ่นที่ 3 t = 2.06 แสดงว่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกลุ่มเด็กชายและกลุ่มเด็กหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่า นักเรียนชายที่ได้รับคณิตศาสตร์แนวไข่กันนักเรียนชายที่ไม่ได้รับคณิตศาสตร์แนวไข่ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ 2 มีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ 3 นักเรียนชายที่ได้รับคณิตศาสตร์แนวไข่มีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่กว้างขึ้นกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้รับคณิตศาสตร์แนวไข่

เพื่อวัดความส่วนราชการทางคณิตศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างประชากรคุ้ครอง ๗ จังหวัดการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างมัชณิคเลขคณิตของเมืองทุกส่วนราชการพร้อมทางคณิตศาสตร์

และความคิดรวบยอด เกี่ยวกับจำนวนระหว่างกันทั้งบ้างประชากรทั้งสามคู ดังໄน้เด่น
รายละเอียดไว้ในตารางที่ 14 - 15

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบมัชชิม เดชคุณของคะแนนความพร้อมทางพิพิธศาสตร์
และความคิดรวบยอด เกี่ยวกับจำนวน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรคูที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรคูที่ 3

ตัวอย่าง ประชากร	N	\bar{Y}	S D	$\sum \bar{Y}_1 - \bar{Y}_2$	*
คูที่ 1	28	27.14	4.58	1.27	1.42
คูที่ 3	34	28.94	5.44		

ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .05 * = 1.96

ดังนี้เมื่อเทียบมัชชิม เดชคุณของคะแนนความพร้อมทางพิพิธศาสตร์และความคิดรวบยอด เกี่ยวกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองคู เท่ากับทางกันอย่างไม่มั่นคงสำคัญ

หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรคูที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรคูที่ 3 มีความพร้อมทางพิพิธศาสตร์และมีความคิดรวบยอด เกี่ยวกับจำนวนไม่แตกต่างกัน

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ให้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรคูที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรคูที่ 3 มีความสามารถทางพิพิธศาสตร์ในเดียวกัน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบมัธยมเลขพิเศษของคะแนนความพร้อมทาง
คณิตศาสตร์และความคิดรวบยอดกับจำนวน ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 2 และกลุ่มตัวอย่างประชากร
ครุฑ์ 3

ตัวอย่าง ประชากร	N	\bar{x}	S.D.	$\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	a
ครุฑ์ 2	24	33.25	3.87		
ครุฑ์ 3	34	28.94	5.44	1.23	3.50

ที่ระดับความมั่นคงสากล .05 $\pm = 2.00$

ดังนั้นมัธยมเลขพิเศษของคะแนนความพร้อมทางคณิตศาสตร์และความคิด
รวบยอดกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองครุฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 2 มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์ และมีความคิด
รวบยอดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 3

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 2 มีความสามารถทาง
คณิตศาสตร์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 3

สรุปผลจากตารางที่ 14 และ 15 ให้ไว้ กลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 2 มีความสามารถ
ทางคณิตศาสตร์ที่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 3
กลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรครุฑ์ 3 มีความสามารถทาง
คณิตศาสตร์ไม่แพ้กัน